

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, de 9e april 1984 door de Gemeenschapsminister van Huisvesting verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van decreet "houdende wijziging en aanvulling van de Huisvestingscode", heeft de 12e april 1984 het volgend advies gegeven :

Gezien de hem toegemeten tijd heeft de Raad van State zich tot een kort onderzoek van het voorontwerp beperkt. Dat onderzoek heeft geleid tot de volgende opmerkingen.

+

Mede in acht genomen dat het het Vlaamse Gewest is dat zijn gelden aanwendt voor de financiering van de activiteiten van de Nationale Maatschappij voor de huisvesting in zoverre die activiteiten onder dat Gewest ressorteren, is er geen bezwaar tegen dat het Vlaamse Gewest met het onderhavige voorontwerp in de regeling van die activiteiten ingrijpt, ook al worden ze door een vooralsnog nationaal gebleven instelling uitgeoefend.

+

Wanneer een wijziging van de Huisvestingscode die alleen in een bepaald Gewest toepasselijk zou zijn, werd ingevoerd, was de tot nu toe gevolgde werkwijze de wijziging onder te brengen in nieuwe titels of hoofdstukken die aan de bestaande "code" werden toegevoegd.

Die werkwijze houdt tevens in dat bepaalde artikelen uit de oorspronkelijke Huisvestingscode worden gelicht, om, na omwerking, ondergebracht te worden in een toe te voegen gedeelte; aldus de structuur van de wet van 1 augustus 1978 en het decreet van 16 november 1983.

.../...

Nu die werkwijze reeds zo vaak is toegepast, dient zij ter wille van de leesbaarheid van het geheel en het eerbiedigen van een zekere systematiek, verder te worden aanbevolen.

Indien op deze suggestie wordt ingegaan, dient artikel 2 de opsomming te bevatten van de diverse artikelen van de Huisvestingscode die niet meer van toepassing zullen zijn op het Vlaamse Gewest.

+

Artikel 3.

Een onderverdeling van een artikel kan niet verder worden ingedeeld in paragrafen. Men vervange daarom de paragrafen 1 en 2 door a) en b).

+

Artikel 4.

De tekst van het nieuw ontworpen 9° stelt de lezer voor de volgende vraag : hoe kan men een gebouw "verkopen" waarvan men alleen maar "het genot" heeft ?

Op een of andere manier - in de tekst of in een bijzonder verhelderende memorie van toelichting - moet hier duidelijkheid worden gebracht.

+

.../...

Artikel 5.

Er wordt in overweging gegeven de bijzonder lange zin die het eerste lid van het ontworpen artikel 13 uitmaakt, op een of andere manier te splitsen ten einde de leesbaarheid van het lid in de hand te werken.

+

Artikel 8.

Een onderverdeling van een paragraaf in paragrafen is ongewenst. Men gebruike de onderverdeling 1°, 2°, 3°, 4°.

In "§ 2" schrijve men "Gewest" in plaats van "Gemeenschap".

Blijkens de memorie van toelichting (blz. 2, laatste alinea) wordt in "§ 4" op een conventionele hypotheek gedoeld. De tekst van "§ 4" wekt echter de indruk dat een wettelijke hypotheek wordt ingesteld. Men werke die verkeerde indruk weg door een tekstaanpassing.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	:	G. BAETEMAN,	kamervoorzitter,
		J. NIMMEGEERS,	staatsraden,
		J. BORRET,	
		G. VAN HECKE,	assessoren van de
		F. DE KEMPENEER,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	:	S. VAN AELST,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. DE COENE, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

S. VAN AELST.

G. BAETEMAN.